

תת"ע 8704/06/17 - סוהייב יאסין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 8704-06-17 מדינת ישראל נ' יאסין
תיק חיצוני: 13112114478

בפני	כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקש	סוהייב יאסין
באמצעות עו"ד	
איאס יאסין	
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

הובאה לפני בקשה לביטול פסק דין בו נדון המבקש בהעדרו, ביום 14.11.17. מתב האישום שהוגש נגד המבקש עולה כי ביום 30.3.17, בשעה 6:00, נהג המבקש ברכב פרטי, מסוג "מזדה", מ.ר. 3617769. על פי כתב האישום, נהג המבקש ולא ציית לתמרור 429 המוצב במקום, בכך שפנה שמאלה שלא בהתאם להוראות התמרור, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961. ביום 14.11.17 הורשע המבקש בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, בהעדרו. בגזר הדין הושת על המבקש קנס בסך 350 ₪.

ב"כ המבקש טוען בבקשתו כי המבקש כופר במיוחס לו בכתב האישום וכי לא קיבל את ההזמנה לדיון. ב"כ המבקש הטעים כי הגיש בקשה להישפט, בה צוין כי יש לשלוח את ההזמנה למשפט למשרדו. מבדיקת התיק עלה כי ההזמנה למשפט נשלחה למבקש ללא שנדרשה על ידו. המבקש טוען כי מעולם לא קיבל הזמנה לסור לבית הדואר על מנת לקבל ההזמנה לדיון.

לשיטת ב"כ המבקש, כופר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, ומציין כי עד התביעה המצוין בהודעת הקנס, מאשר במזכר בכתב ידו כי הוא לא ראה את העבירה, מאחר שהיה עסוק בבדיקת הרכב. נספח שהיה אמור לאמת זאת לא צורף לבקשה. בנוסף, לשיטת ב"כ המבקש, כתב האישום בתיק זה נסמך על עדות ראיה, שאינה קיימת בחומר הראיות בתיק הנוסף. לעניין זה הפנה ב"כ המבקש לדוח פעולה בתיק הנוסף, העולה ממנו כי המבקש לא נתפס נוהג ברכב, אלא שנאשם בביצוע העבירה, על סמך עדותו של אחר, וחרף הודאתו של אחר בנהיגתו ברכב. נספח שהיה אמור לאמת טענתו זו, לא צורף לבקשה. בית המשפט הורה, בשתי הזדמנויות, לב"כ המבקש להגיש הנספחים שהיו אמורים להיות מצורפים לבקשה. עד היום נספחים אלה לא הוגשו.

ביום 18.12.17 הורה בית המשפט למשיבה למסור תגובתה תוך 30 יום. כן נענה לבקשה למתן אורכה שהגישה המשיבה. עד היום המשיבה לא מסרה תגובתה. בכפוף לכך, ניתנת החלטה על בסיס החומר הקיים בתיק.

המסגרת המשפטית

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדרו. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונות דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

2(א) נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;

3(א) בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה 2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ה) ו-(ט). נמצאו למדים כי בכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדרו. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם).

אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ה).

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין:

א. קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו.

ב. גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערי ביהמ"ש בפניו, ביהמ"ש ייעתר לבקשתו לביטול פסק הדין, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדיון לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

בעניין רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, ציין בית המשפט כי תכליתו של סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי היא יעול ההליך הפלילי בעבירות קלות. ניתנת במסגרתו אפשרות לנאשם, אם הוא בוחר בכך, שלא להיות נוכח בעת הדיון כך שזה יתנהל בהיעדרו. הדין קובע שבמקרה כזה יראוהו כמודה בכל העובדות אשר בכתב-האישום, משמע: **על הנאשם לדעת שאי-התייצבות**

כמוהו כהודאה.

ההמצאה של ההזמנה לדין

עיון באישור המסירה, שצורף לפסק הדין, מעלה כי ההזמנה לדין נשלחה לכתובתו של המבקש, ואישור המסירה חזר כ"לא נדרש".

בניגוד לנטען בבקשה, ב"כ המבקש לא צרף נספח המעיד כי בבקשה להישפט שהגיש, צוין כי יש לשלוח ההזמנה לדין למשרדו.

נוכח האמור, ומשלא הוכח בפני כי כתובתו העדכנית של המבקש הייתה רשומה בתעודת הזהות שלו או במשרד הפנים, לא נסתרה חזקת המסירה, וההמצאה בוצעה כדין.

עיוות דין

ב"כ המבקש טען כי אם הבקשה לא תתקבל, יגרם למבקש עיוות דין מאחר שלא ביצע את העבירה.

כאמור, לא צורפו הנספחים, שיש בהם, לשיטת ב"כ המבקש, ללמד כי העבירה לא בוצעה על ידי המבקש. ומכאן שלא הוגשו ראיות המלמדות כי יגרם למבקש עיוות דין.

לעניין העונש - גם כאן לא מצאתי כי יגרם למבקש עיוות דין. המבקש הורשע בעבירה של אי ציות לתמרור 429 ונדון בגינה לקנס בסך 350 ₪. בנסיבות העניין, הענישה מידתית וסבירה.

לסיכום, הבקשה נדחת.

הכרעת הדין וגזר הדין נותרים על כנם.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, כ"ו אדר תשע"ח, 13 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.